

Školní noviny

Březen 2018

Obsah

Úvod	1
Zprávičky	2
AMAVET	3
Sběr	4
Den s Andersenem	5 - 6
Technohrátky	7
Mé oblíbené místo	8 - 10
Z projektu	13 - 14
Školní družina	11
Sport	12
Četba na pokračování	13
Naši kamarádi	14 - 15
Uvařte si s námi	16
Tipy na výlet	17 - 18
Pro chytré hlavičky	19
Pro volnou chvíli	20

Úvod

Máme po jarních prázdninách, doufám, že jste si odpočinuli a nabrali síly, protože je zase škola. Ale nebojte, ještě pár měsíců a máme hlavní prázdniny.

Ale to trochu předbím. Toto uteklo a je tady nový měsíc a další zábavné články našeho školního časopisu, tak si to všechno pečlivě pročtěte.

Radujte se z každého dne. Mějte se hezky a u dalšího čísla Ahoj :DD

Jana Dvořáková

Zprávičky

1. 3. viděly děti 1. - 3. tříd představení Hudebního divadla
 2. 3. se vrátila 4. B ze školy v přírodě
 5. - 9. 3. pobyla ve škole v přírodě v Oucmanicích třída 4. C
 6. 3. si přišly prohlédnout naši školu děti z mateřské školky
 7. 3. vybraní žáci 9. tříd reprezentovali školu na Technohrátkách, které proběhly na Střední průmyslově škole potravinářské Pardubice
 8. a 9. 3. se týmy, které postoupily z okresního kola, zúčastnily krajského kola Festivalu vědy a techniky pro děti a mládež AMAVET
 9. 3. si žáci 1. - 7. tříd vyslechli přednášku o třídění odpadu nazvanou Tonda obal
 21. 3. proběhl na prvním stupni Den s panem Andersenem
 22. 3. se učily děti 2. A 3. tříd pečovat o svůj chrup - Zdravý úsměv
 22. - 23. 3. proběhl sběr starého papíru
 23. 3. se děti prvního stupně mohly fotografovat ke Dni matek
- Během měsíce března proběhly ve všech třídách besedy se zástupci Městské policie Pardubice.

AMAVET

Ve čtvrtek a v pátek před jarními prázdninami proběhlo krajské kolo (pro kategorii Junior zároveň poslední) soutěže Festival vědy a techniky pro děti a mládež v Pardubickém kraji. Autoři všech pěti projektů, které postoupily z okresního kola, nás výborně reprezentovali.

Všem moc děkujeme!

Sběr

třída	počet žáků	účast	% účasti	pořadí podle účasti	počet kg/žáka	pořadí dle počtu kg/žáka	počet kg	nejlepší třídy
2.A	26	20	76,92%	2.	35,58	2.	925,00	1.
4.A	28	24	85,71%	1.	32,43	4.	908,00	2.
1.B	26	14	53,85%	7.	50,96	1.	1325,00	3.
3.A	28	17	60,71%	6.	32,57	3.	912,00	4.
3.B	27	19	70,37%	3.	20,48	8.	553,00	5.
1.A	26	16	61,54%	5.	20,81	7.	541,00	6.
5.B	29	15	51,72%	8.	19,72	10.	572,00	7. - 8.
6.A	22	14	63,64%	4.	13,82	14.	304,00	7. - 8.
2.B	28	13	46,43%	14.	23,86	5.	668,00	9. - 10.
8.B	21	10	47,62%	13.	22,71	6.	477,00	9. - 10.
5.A	28	14	50,00%	9.	18,21	11.	510,00	11.
7.A	22	11	50,00%	10.	15,18	13.	334,00	12.
8.A	20	8	40,00%	15.	20,45	9.	409,00	13. - 14.
4.C	23	11	47,83%	12.	17,35	12.	399,00	13. - 14.
4.B	27	13	48,15%	11.	13,15	15.	355,00	15.
9.A	23	9	39,13%	16.	9,96	16.	229,00	16.
9.B	27	10	37,04%	17.	8,63	17.	233,00	17.
6.B	24	4	16,67%	19.	6,92	18.	166,00	18. - 19.
7.B	22	5	22,73%	18.	5,55	19.	122,00	18. - 19.
Celkový počet kg							9942,00	

Nejlepší sběrači:

1. místo	Dominik Jaroška, 1.B	667 kg
2. místo	Daniel Hacker, 2.A	252 kg
3. místo	Magdaléna Bořilová, 2.B	225 kg

Losování o 4. a 5. místo proběhne ve čtvrtek 5. 4. 2018.

Den s Andersenem

Ve středu 21. 3. prožily děti prvního stupně „Den s Andersenem“. Tento rok ho prožili s pejskem a kočičkou, kteří slavili devadesáté výročí a s Rychlými šípy které slaví osmdesáté výročí. Tento den si děti budou pamatovat jako malování nočních košilek, pečení, soutěže a mnoho zábavy. Určitě se všichni těší na další ročník.

A jak si Den s Andersenem užily děti ze 4.A?

Den s Andersenem Adamková Barbora 4.A.
jako první jsme si povídali o pejskovi a kočičce. Šli jsme na slesku a tam jsme si připomněli pejska a kočičku. Pak jsme šli do školy a tam jsme si povídali o Rychlých šípech. A šli jsme na slesku a tam mě velice bavilo.

Dnes byl den s panem Andersenem.
A my se vydali na cestu za
úkolů. Téma rychlí šípy, Pejska a Kočička
U rychlích šípů jsme jmenovali 5 kluků Červenáčků, Rychlonozka,
Jan Těser, Jarka Můlka a Mirka. Další!!!
A u pejska a kočičky jsme hráli na honičnou, hledali panenku
rozřizovali pohádky..

Kačka Brixinová

DNES BYL DEN S ANDERSENEM.
MĚLI JSME TÉMA RYCHLÉ ŠÍPY A
KOČIČKA A PEJSKA MOC MĚ TO
BAVILO. ZJISTILA JSEM, ŽE VONTOVÉ
MĚLI ZA ZNAK ŽLUTÝ ŠPENDLIK.
PAK JSME SI POVÍDALI O JAROSLAVOVI
FOGLAROVI. TAKÉ JSME SI POVÍDALI O
JESKOVI V KLECI.

KAČKA NOVÁKOVÁ

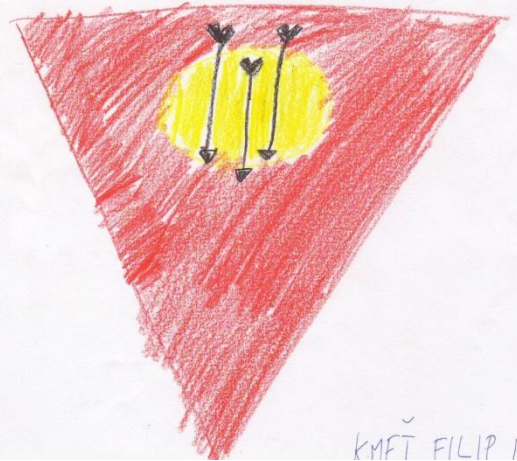
Den - ANDERSENEM Jaroslav Foglar

Dnes 21.3. Byl DEN S ANDERSENEM.
Měli jsme Rychlé šípky a Pejsek a Kočička.
Povídaly jsme si o Pejškovi a Kočičce o cínových rojáčcích a o rychlých šípech. Potom pro nás a pro 1. stupeň 4.B připravila stezku o pejskovy a kočičce. Měli jsme různé úkoly.
Potom jsme kreslili buď něco od rychlých šípů nebo strom Republiky. Potom jsme měli další stezku rychlé šípky ale od S.A.
Zjistili jsme něco o VONTECH který mají za znak žlutý špendlík.
Tak jsme měli úkoly. Nakonec jsme hledali Hlavolam: Ježka v kleci. Pak jsme dostali odměnu a dodělávali ty obrázky. Byl to super DEN.

Byl den s Andersenem

Už vím, jak vypadá vlajka Rychlých šípů. Povídali jsme si o Cínovém rojáčkově. A také o pejskově a kočičce. Rychlé šípky napsal Josef Foglar. Postavy u Rychlých šípů se jmenovaly Mirek, Dušan, Jaroh, Medelka, Jindra, Hojzer, Cervenáček a Rychlárnáčka. Zímní Lukáš V.A.

VE STŘEDU 22. BŘEZNA JSME MĚLI PROJEKT O RYCHLÝCH ŠÍPECH.
POVÍDALI JSME SI O PANU JOZEFU FOSLARU. TAKÉ JSME SI POVÍDALY O PEJSKOVĚ A KOČIČCE. MĚLI JSME DVĚ HODINY PŘEERÁTECH RYCHLÝCH ŠÍPŮ. POSLEDNÍ HODINU JSME DĚLALI STROM REPUBLIKY.
POTOM NÁS POZVALA TŘÍDA 4.B. NA STEZKU PEJSKA A KOČIČKY. MĚLI TO HEZKÉ. A JEŠTĚ POTOM NÁS POZVALA TŘÍDA 5.A. NA STEZKU RYCHLÝCH ŠÍPŮ A MĚLI TO JEŠTĚ VÍC HEZKÉ. DOSTÁVALI JSME TAKÉ KRÁSNÉ POHLEDY SPEJSKEM A KOČIČKOU. CELÝ DEN BYL KRÁSNÝ.
ALE BOUŽEL JSME MĚLI JENŮ ČTYŘI HODINY. TÍNAK SUPER.

KMĚTĚ FILIP IV. A

Den s Andersenem

povídali jsme si o pejskově a kočičce. Pak jsme šli na nádraží a hledali jsme ježka v kleci. Pak jsme dělali lebací kolo, potom jsme varili.

Technohrátky

na Střední potravinářské škole v Pardubicích

Byl to pro nás nový zážitek a zkušenost jsme rádi, že jsme tam mohli být a reprezentovat naši školu. Bohužel jsme nevyhráli žádnou hezkou trofej, ale místo toho jsme viděli Střední potravinářskou školu. Je škoda, že jsme tam nešli dřív, protože je tam hodně zajímavých oborů jako třeba jako pekař, který nám ukázal, jak se peče pečivo. Teď ale zpět k Technohrátkám. Začali jsme v jedné z mnoha laboratoří na Potravinářské škole. Tam jsme si sedli k mikroskopům a zkoumaly různé druhy škrobu, například bramborový nebo pšeničný škrob. Bylo zajímavé, když jsme viděli biologickou strukturu škrobu a pak jsme se přesunuli do dolní pekárny, kde studenti dělají rohlíky, chleby, a bylo úžasné, když jsme si zkoušeli péct koláče. Poté jsme se dostali k oboru prodavač/ka a seznámili jsme se s některými věcmi, co prodavači/ky dělají. Také něco málo o jídle, jak se má skladovat a v jakých teplotách. Také jsme se dostali do kuchyně, kde nám

ukazovali zásady stolování. Po celém programu ve škole jsme měli poznávací soutěž.

Technohrátky jsou určeny pro žáky 8. ročníků, kteří se ještě nerozhodli, jakou střední školu by rádi navštěvovali.

Marie Minaříková, Bára Křivková, Kristian Horváth

Mé oblíbené místo

... slohové práce žáků 7.A

Na začátku letních prázdnin jsme jeli do Chorvatska k moři. Jeden večer jsme se šli projít na pláž. Když jsme přišli na pobřeží moře, nohy se nám zabořily do hezky měkounkého písku. Na obzoru bylo vidět zlatavé sluníčko a před námi se rozprostíralo azurově modré moře. Ve vzduchu byla cítit sůl. Vlny v moři se neustále pohybovaly. Přelézaly se jedna přes druhou a dováděly jako malá mláďata. V dálce bylo vidět pár loděk, ale byly tak daleko, že se mi zdály velké jako špendlíková hlavička. Dále jsme pozorovali západ slunce. Obloha se zbarvila do červena a byla tak červená jako to nejčervenější jablíčko. Když jsme si sedli do písku, kolem nás se povalovaly mušličky. Některé byly velké jako vajíčko, jiné zas malé jako nehet na malíčku. Chvíli jsme také odpočívali na obrovských kamenech a pozorovali nádherně svítící lunu. Chvilkami jsme zaslechli žbluňknutí moře, to asi od skotačících rybek. Nechtělo se mi od tamtud odejít, ale bohužel bylo moc hodin. Když jsme odcházeli, tak nás raci vyprovázeli svým chechtáním. Podobný večer jsme si zopakovali ještě několikrát. Moc se mi to tam líbilo a nejraději bych tento večer prožila znovu.

Anna Danihelková

O prázdninách jsme se rozhodli, že se pojedeme podívat na naši chalupu v Podkrkonoší. Přijeli jsme pozdě večer a šli spát. Ráno po probuzení jsme slyšeli šumění vody v potoce, který připomíná klikatící se úzkou pěšinku. Při pohledu z okna je vidět mlha rozplývající se po okolí, kapičky rosy se třpytí na trávě jako malinké diamanty, z okolí je cítit vůně květin, ptáčci zpívají krásné uklidňující písničky, motýlci na sebe mávají křídly, větvičky u stromů jsou obaleny zářivými květy a broučci hledají potravu na listech. Nejkrásnější jsou však procházky po okolí, které vodou přes blízký Jehličnatý les. Cesta se rozděluje na několik pěšin. Jedna z nich vede okolo zatopeného lomu, kde se dřívě těžil kámen. Nad vodní hladinou se tyčí skály, které svým tvarem připomínají hlavy lidí. Koncem léta začínají růst houby, které chodíme pravidelně sbírat. Mám to tam moc ráda.

Adéla Bitnarová

I když se mi dobře žije v Pardubicích, někdy ráda jedu od toho všeho hluku, zaprášených silnic a tisíců domků pryč do Jizerských hor k mému strýčkovi. Místo, kde bydlí, se nazývá Pustiny a už podle toho si lze představit, jak to tam vypadá. Strýčkův dům vypadá spíš jako chaloupka z nějaké pohádky, ale není jediný. Po stráních, mezích a kopcích je zde rozseto asi dvacet takových domků. Jedno z nejkouzelnějších míst tam je ale strýčkova obrovská zahrada. Nejradši to tam mám, když je léto, večer, u mě je náš pes Skoty a hořlavé slunce zapadá. Sednu si do zelené trávy poseté bílými sedmikráskami a poslouchám bzukot cvrčků, jak si hrají celovečerní filharmonii. V tu chvíli jsem schopná na všechno zapomenout. Čekám, až můj film na obloze skončí, ale také doufám, že se ta rozžhavená koule na nebi zastaví a zůstane stát. Pak bych mohla celou noc sedět a sledovat tu nádheru. Stejně jednou slunce zapadne a pes mě začne tahat za kalhoty, že chce večeři. V tu chvíli tu všechno končí a já musím domů vrátit se zase do reálného světa. Jsem tam ráda sama, a proto bych tam nikdy žádnou kamarádku nechtěla. Je to prostě místo mých snů, na které se ráda vracím.

Tereza Hatlapatková

Nejvíce se mi zatím líbilo ve Slovenském ráji. Slovenský ráj je oblast plná potůčků, lesklých kamenů a dokonalé přírody. Jsou zde také žabičky, hmyz a spousta dalších živočichů, kteří tento ráj dokonale doplňují. Nechybí tu ani ranní sluníčko, které přes vrcholky skal bije do očí. Jsou zde vysoké, hučící vodopády, z kterých se třpytila krásná duha. Na skalách byly upevněné žebříky, které doplňují krásný požitek z celého ráje. Jsou tam velké klikaté cestičky. Šumivé vodopády, které doplňuje bzuknutí včeliček a čmeláků. Mým úplně nejoblíbenějším místem je Tomašovský výhled, ke kterému vede cesta podél koryta řeky Hornád. Dále zde jsou stupačky a žebříky s lany, které slouží k přidržování. Po všech těch výšlapech vidíme krásný výhled na celou ušlou cestu, na lesy a skály. Je to pro mě místo, na které rád vzpomínám, kde jsem se cítil dobře a zvládnul překonat svůj strach.

Jan Vodička

Každý rok jezdíme s kroužkem na tábor. Přespáváme tam na louce uprostřed lesa v podhůří Krkonoš.

Vždy časně z rána, kdy sluníčko vychází, se travička třpytí rosou. Toto kouzelné místo se nachází v zátocce říčky Ličná. Vodička si zpívá svoji písničku a otužuje naše těla. Les šumí, ptáčky budí.

Bílé stany jsou na louce jako perly náhrdelníku. Jak stoupá slunce nad vrcholky stromů, vysává ze stanů noční chlad a vlhko. Pod dřevěnou konstrukcí kuchyně nás volá svou vůní snídaně. Okusit dobroty přilétlo i několik motýlků. Uprostřed tábora ční vysoký stožár. Na něm se vlajka třepetá.

Již se velice těším, až tu vlajku znovu spatřím a opět se stane toto malebné místo na čtrnáct dní mým domovem.

Šimon Blažek

Mám velmi mnoho oblíbených míst: na zahradě, venku s kamarádkami, doma u krbu. Jak se říká: všude dobře, doma nejlíp. A stejně tak dobře mi je v jízdárně. Miluji pastvy koní, kde se na mě z trávy usmívají květinčky, které pak se svými kamarádkami postupně zaplétáme koním do hřívky a sobě do vlasů. Nebo být se svým nejoblíbenějším koněm v boxu a jenom ho tak sledovat, cítit vůni sena ve vzduchu a poslouchat řehtání koní ve výběhu.

Také procházky v lesíku za jízdárnou, kde jsou často srnky a zajíci. Nejkrásnější z okolí jízdárny je však pole plné řepky olejky. V létě, když tyto rostlinky rozkvetou žlutou barvou, je tu krásně. V tuto dobu miluji nasedlat koně a jet tímto polem. Cítit vůni květin, poslouchat cvrčky schované v trávě a cítit sluníčko na kůži spolu s větrem ve vlasech. Nejkrásnější pohled, jak se říká, je z koňského hřbetu. A to je pravda!

Veronika Březinová

Školní družina

Položily jsme se dětem z družiny A a B pár otázek ohledně jarních prázdnin a koziček na školní zahradě.

Kde jste byli na jarních prázdninách?

Ondra: „V Peci pod Sněžkou.“

Tomáš: „Doma.“

Anetka: „Ve Špindlerově Mlýně.“

Anička: „V Mladých Bukách.“

Šarlotka: „Na Maledivách.“

Co se vám nejvíce líbilo na jarních prázdninách?

Ella: „Že jsme byli ve Skybaru.“

Tomáš: „Nejvíce se mi líbilo na výletu v Babylonu, v IQlandii.“

Anetka: „Líbilo se mi lyžování a diskotéka.“

Anička: „Lyžování a sedačková lanovka.“

Šarlotka: „Mně se nejvíce líbilo, jak jsem šnorchlovala.“

Krmili jste ty kozičky a čím?

Monika: „Ano, krmili jsme je rohlíkem.“

Anetka: „Ano, já jsem je krmila mrkví.“

Ella: „Ano, krmila jsem je obilím.“

Víte, jak se kozy jmenovaly?

Monika: „Ne.“

Anetka: „Ne, ale chtěla bych vědět, jak se jmenovaly.“

Ella: „Ne.“

Anna Danihelková, Ester Zavadilová

Sport

HOKEJBAL - SVÍTKOV STARS

Naši hokejbalisté odstartovali novou sezónu velmi dobře. Mladší dorost je na 5. místě i přes výhru nad Hostivařem v poměru 7:3. Zato staří žáci se od začátku sezóny drží na 1. místě, tuto příčku si zajistili nedávnou výhrou na týmem zvaným "Alfa" (HBC autosklo-H.A.K.).

Hokejbal vyžaduje sílu jak po fyzické stránce tak po psychické. A při trénincích se hráči soustředí také na komunikaci v týmu, která je dle mého názoru u tohoto sportu důležitá.

Během zápasu to hráči nemají snadný. Zápas jsou velmi těžké a namáhavé. Vyžadují šikovnosti v rukách, rychlost, sílu a popřípadě kvalitní zákroky a pružnost.

Hráči se snaží svoji hru zlepšit, ale bohužel jim chybí hráči, a tak je doplňují hráči z Hradce Králové.

Adéla Hrubešová

Četba na pokračování

Lyžování

Miluju sporty. V zimě rád třeba lyžuju nebo sáňkuju. Obojí je super. Na jarní prázdniny jezdíme lyžovat do Rakouska. Jsou tam obrovské hory. Jediný problém je, že nikomu nerozumím, protože se tam mluví německy a já německy neumím. Tento jazyk by se mi vyplatilo umět, právě když jsme jeli lyžovat tento rok. Nasadil jsem lyže a hůlky a jako každou jinou jízdu jsem jel dolů po sjezdovce. Koukl jsem se doprava do lesíka a uviděl skokánky vyježděné od lidí. Chtěl jsem to také zkusit si sjet pár takových skokánků. Zahnul jsem do toho lesíka a rozjel se ne skokánek. Hned na prvním jsem spadl. Uviděla mě Adélka a dojela za mnou. Přivolala tam i maminku s tatínkem. A asi jsem měl zlomenou nohu, protože mě strašně bolela a nemohl jsem se na ní postavit. Asi do deseti minut přilétl vrtulník a odletěl se mnou někam pryč. Celou dobu v něm na mě mluvili právě německy a v tomhle případě jsem právě vůbec nevěděl, co dělat, protože, jak už jsem říkal, neumím německy. Když jsem si ta slova vyhledal ve slovníku, dozvěděl jsem se, že to je „Lehni!“. To se přeci říká psům. Netvrdím, že pes nejsem, ale kdo kdy viděl psa, který se nechová jako člověk, na lyžích. Po celou dobu v nemocnici ne mě mluvili německy a já vůbec nevěděl, jak na to reagovat. Nakonec mě propustili a já jel zase domů do Čech, kde jsem každému rozuměl.

Tereza Hatlapatková

Naši kamarádi

Kateřina Tomášová ze 7. B chová křečky syrské neboli zlaté.

- Jak se jmenují?

Kokos Čip a Mandle Dejl.

- Jak ses rozhodla pro chov křečků?

Moje kamarádka si pořídila křečka. Jenže to byla samička, byla těhotná a po asi 3 týdnech porodila 7 mladých. No, a protože nevěděli, co s nimi, tak je rozdali, a já si vzala dva. A mimochodem jim doma zbyly 4 + máma.

- V jaké místnosti je chováš? Křečci jsou hluční, neruší tě?

Mám je v pokoji, občas je pouštím do celého bytu a hluční jsou hlavně od 8 hodin večer, ale nevadí mi to.

- Když je pouštíš po bytě, nebojíš se, že se ztratí?

Nebojím, protože nemají kam zalézt, abychom je nenašli. Protože místa, odkud je musíme dolovat, (např. za skříní a ve zdi za sádrokartonem) jsme jim zakryli.

- Jaké jim dáváš krmení?

Semínka, „granule“, sem tam sušený banán, kukuřici, občas jim umyjeme mrkev nebo kousek jablka jednou dostali i jahodu, mají rádi sušený chleba a rohlík a až začne pravé jaro a léto, tak jim budu občas nosit kytky a větve na okusování.

- Dají se alespoň trochu vycvičit?

No tak vycvičit úplně ne, ale s jedním umím jeden dá se říct kousek. Když ho vyndávám, nechám ho, aby mi vylezl po ruce na rameno, a on mi sleze po zádech. Navíc mi sami slezají po ruce do akvárika.

- Jak vypadá každodenní pece o křečky?

Každý den jim dávám čistou vodu, dříve každý den, ale teď už obden žrádlo, protože mají velkou misku, aby to nesypali všude okolo. Když jsem jim dávala každý den, tak měli vždycky někde nanošené hordy žrádla. Dvakrát týdně čistím klec a jednou týdně akváriko.

- Myslíš, že je lepší chovat více křečků?

Víc křečků pohromadě nevádí, ale klidně může být i sám, protože i ve volné přírodě jsou to samotáři.

- Doporučila bys křečky začínajícím chovatelům?

Klidně, nejsou vůbec nároční, a to ani na čas, ale je potřeba se s nimi občas trochu pomazlit, aby byli zvyklí a nehrozilo kousání. Upozornění - když z vás hodně cítí jídlo, neváhají kousnout a i mě párkrát kousli, ale decentně, kvůli tomu jídlu.

- Chodíš s nimi k veterináři?

Naštěstí zatím nebylo potřeba.

- Snesou se s jinými zvířaty?

O křečky ani tak nejde, těm je to v podstatě jedno.

- Musí se pro křečky pořizovat nějaké zvláštní doplňky?

Rozhodně neuškodí kolotoč, aby měli pohyb, ale jinak stačí klec, misky na jídlo a vodu (na vodu popřípadě pítka, co mají králíci), nějaké prolézačky. Ty sice nutné nejsou, ale podle mě by měli něco takového mít. Určitě domek na spaní a hlavně tam nesmí být něco, čím si můžou ublížit, třeba něco špičatého nebo třeba lepidlo z tavné pistole. Samozřejmě potřebují žrádlo a piliny.

Zajímavosti o křečcích:

- Tváře mají uzpůsobené tak, že i když je to součást pusy, tak cokoliv, co v ní přenáší, nezvlhne od slin či vody, když pijí.
- Když je uvidíš s narvanými tvářemi, dohromady je mají větší než hlavu.
- Když nemají jinou možnost než plavat, naberou si do tváří vzduch, ale jinak vodu v oblíbenosti nemají. A i přestože mají malé nožky, dokážou být velmi rychlí.

Zuzana Matějová

Uvařte si snámi

KAROTKOVÝ KRÉM

Suroviny:

oloupaná karotka 500 g, cibule nakrájená na kostičky 1 ks, jablko oloupané zbavené jádřince a nakrájené na kostičky 1 ks, čerstvý zázvor oloupaný a nakrájený na plátky 2cm kousek, kokosové mléko 1 malá plechovka, olej, sůl, čerstvá chilli paprička podle chuti

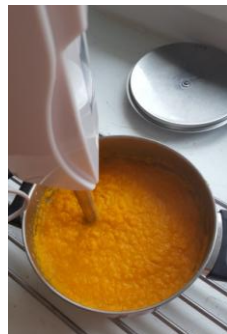
Postup

V hrnci rozpalte olej, vhod'te šalotku a restujte, dokud nebude zesklivatělá. Mrkev nakrájejte na kolečka, přidejte ji k šalotce a společně restujte, až se mrkev lehce opeče. Poté přidejte jablka a zázvor a vše zalijte vývarem. Vařte

do změknutí.

Jakmile karotka změkne, rozmixujte polévku dohladka tyčovým mixérem a přilijte kokosové mléko. Uved'te do varu a nechte

minutku probublávat. Podle chuti dosolte. Hotový krém ozdobte na talíři nasekanou chilli papričkou (pokud chcete polévku pikantní) nebo nasekanou petrželkou či koriandrem.

Tipy na výlet

TVRZE

Lipka

Zachovalá a na renesanční zámek přestavěná tvrz, se nachází v jihovýchodní části stejnojmenné obce, ležící 9 km severozápadně od Chotěboře. Objekt není volně přístupný.

Od počátku byli jejími majiteli drobní vladykové. V roce 1513 tvrz od Václava Tamchyna z Doubravice

koupil Jindřich Sobek z Kornic. Jindřich pak spolu s bratry Absolonem, Bernartem a Burjanem tvrz obývali až do roku 1557.

V tom roce ji od Bernarta koupil měšťan Nového Města pražského a od roku 1561 rytíř Jan Kustoš. Po Lipce se poprvé píše roku 1569, **tvrz přestavěl na malý renesanční zámek** a sídlil zde až do své smrti roku 1586. Jeho potomci zámeček drželi do roku 1715, poté již přestal být sídlem panství.

Kasalice

První zmínka o Kasalících je z r. 1372, kdy část vsi patří k hradu Blatníku, který drží Bernard z Cimburka.

V r. 1377 prodává Albrecht z Cimburka Kasalice opatovickému klášteru. Druhou část vlastnil Bořek z Miletínka, který připojuje ves ke Kunětické Hoře. O vlastní tvrzi není historických zpráv.

Dříve u Pekelce bývala myslivna, která několikrát vyhořela, a proto postavena na východním konci vesnice na obecním pozemku, ale když i zde vyhořela (1884), byla velkostatkem pardubickým odprodána rolníku a nová myslivna postavena u silnice za Pekelcem. Povšimnutí hodné jsou u návesního kříže tři prastaré lípy

Hradenín

je gotická tvrz, považovaná některými prameny za hrad, ve stejnojmenné vesnici asi 2,5 km od Plaňan v okrese Kolín. Od roku 1958 je chráněna jako kulturní památka ČR.

Panské sídlo v Hradeníně je příkladem objektu na hranici mezi tvrzí a hradem. S poukazem na historické zmínky, rozsah a kvalitu staveb a zejména přítomnost polygonální dělostřelecké bašty jej Tomáš Durdík zařadil mezi hrady.

Předchůdcem tvrze byl panský dvorec, jehož poloha není známá, ale pravděpodobně stál v prostoru hospodářského dvora.

Tvrz existovala zřejmě již v roce 1398, kdy se po ní psal bohatý kutnohorský měšťan Mikuláš Písek z Hradenína. Dalším majitelem se roku 1409 stal Reinhard z Müllhausenu,

První výslovná zmínka o tvrzi však pochází až z roku 1437, kdy se nacházela v majetku Reinhardova bratra Rynarta ze Sluštic. Po polovině 15. století se na tvrzi vystřídalo více majitelů a v dochovaných spisech byla charakterizována jako hrad.

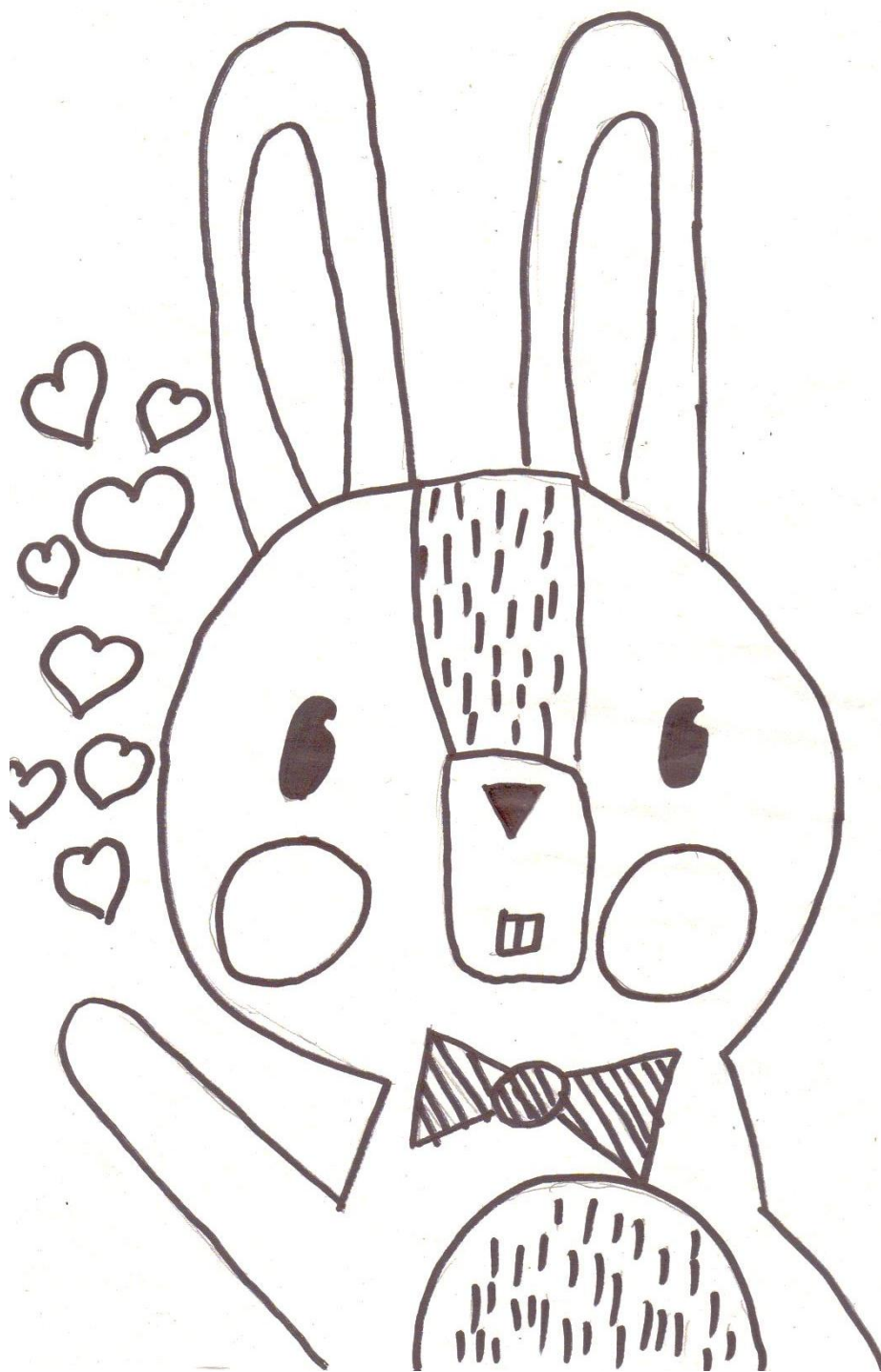
Eliška Martinková

Pro chytré hlavičky

7				9	2		3	5
	1	3	4	8			2	7
	5	4	7			9		
	3	7	6		1			2
1	9			3			4	6
8			9		7	1	5	
		9			4	3	8	
5	4			1	6	2	7	
3	2		8	7				4

Barbora Panošová

Pro volnou chvíli

Nela Sedláčková